

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hermannii Conringii De Pace Civili Inter Imperii Ordines
Religione Dissidentes Perpetuo Conservanda Libri Duo**

Conring, Hermann

Francofurti ; Lipsiae ; Wittebergae, 1680

Ratio VII Pax ejusmodi absque comparatione magis inordinata est
mendatio, qvod necessitatis causâ licere negant Catholici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9585

creto Amnistiae continetur.) Quod in Pace Pragensi primum decretum, antea inauditum erat.

IV. Etsi Protestantes fidem frangant, Catholici tamen constanter eam observant; quod perpetua experientia à Pace Religionis hucusque confirmat. Nam post eam novis spoliationibus, & frequenti rebellione multipliciter licet violatam ab hæreticis, Catholici semper fidem servarunt. Pacisunt ergo serio, sive cum intentione implendi, non solum ex natura pacti secundum se, verum etiam contra illius naturam; cum ab hæreticis fidem frangentibus fidem servant, quam nec dare potuerunt, nec si dare potuissent, ad alterius partis perfidiam ea tenerentur.

Tertio denique, si semel concedimus, posse pactum ex se illicitum excusari, quod pacientes sciant, ob perfidiam alterius partis id non fore observandum; licebit quantumvis impias conditiones Pacis causa sancire, cum quibusvis hostibus, quos constet ob notam perfidiam mox fore foedifragos. Fas ergo erit, Turcis v. g. aut Ethnicis, si Pacem aliter non admittant, spondere, nos Mahometum vel Idola culturos, & pro Religione Christiana Alcoranum observaturos: modo constet, Pace mox ab illis violanda, conditiones tam impias non fore implendas. Vel enim omnes conditiones illicitæ sic purgantur, vel nullæ. Hæc scilicet praxis novæ Theologiæ, foedera cum hæreticis sanciendi est, Ecclesiæ Dei, omnibusq; retro Orthodoxis Theologis ignota, & præcepto profitendæ fidei adversa. Quam si in praxin recipimus, in eo sumus, ut Pacis studio à fide deficiamus.

RATIO VII.

PAX ejusmodi absque comparatione magis inordinata est mendacio, quod necessitatis causa licere negant Catholici.

Mendacium ex genere suo una solum inordinatione laborat, quod aliquis voce significet id quod non habet in mente, ut ait

JUDICIUM THEOLOGICUM. 117

S. Thom. 2. 2. q. 110. a. 3. Ob hunc verborum abusum , naturali eorum institutioni repugnantem , Aristoteles 4. Ethic. 7. natura magistra pronuntiat , mendacium esse per se pravum & fugiendum. Omnesque hodie Catholicum S. Augustino lib. contra mendacium , & de mendacio juxta cap. super eo, de usuris, consentiunt : illud ex genere suo esse peccatum , neque ullius boni intentione aut mali vitandi causa licere mentiri ; contra Cassianum, qui Collat. 17. 18. 19. 20. usum mendacii , perinde ut hellebore probat , & alios quosdam Veteres: quorum error licet in levibus mendaciis fuisset tolerabilis, ad gravia tamen perniciosa & blasphema salva fide extendi non posset.

Nunc multiplicem Pacis, quam desiderant Protestantes, in ordinationem , cum unica mendacii inordinatione componeamus.

I. PAX ejusmodi repugnat ordinis luminis naturalis ; quod non solum monstrat, malum non esse faciendum, sed neque eisdem cooperandum, suffragante Apostolo 1. Rom. v. ult. Multiplicem autem cooperationem cum hæresi malorum pessimo in tali Pace contineri, demonstravimus RAT. I.

II. Violat ordinem Caritatis Divinae & Religionis ; non solum in utriusque injuriam hæresi cooperando , verum etiam veræ Religioni falsam exæquando, in dignitate illæsæ famæ, libertate eam profitendi, defensione , perpetuitate , & denique juris publici autoritate , ut ostensum est RAT. 2.

III. Evertit ordinem Caritatis proximi ; non solum per hæresin cooperando perditioni animarum, sed etiam velut ex officio, ad hæresin vel injustam emigrationem , si hæretico Principi placeat , compellendo. Catholicam deinde Religionem & Catholicos ex bonis & locis legitime recuperatis expellendo, ut ostensum est RAT. 3.

IV. Excedit ordinem Justitiae ; usurpando jurisdictionem non competentem in Causas Religionis , Personas Ecclesiasticas, & bona ac jura Ecclesiarum, ut declaravimus RAT. 4..

V. Peccat in fidelitate ; contra Officium & obligationem
Cæsaris

115 JUDICIUM THEOLOGICUM.

Cæsaris Statuumque Catholicorum, maxime Episcoporum,
ut liquet ex RAT. 5.

VI. Denique *veritatis quoque ordinem perturbat*; est enim frustratoria sive fallax, adeoque grande mendacium, formale quidem apud intelligentes, materiale apud eos, qui defectum materiæ & potestatis ignorant, ut manifesturn est ex RAT. 6.

Ex qua tam multipli, gravissimaque inordinatione, necessario ita concludimus. Deus unicam levissimamque jocos vel officiosi mendacij inordinationem, publicis Ecclesiæ aut Reipublicæ necessitatibus non condonat; sed neutram vult mentiendo conservari; Ergo multo minus alterutram vel utramq; vult conservari hac inordinatissima Pace, quæ Ordinem Naturæ, Religionis, Caritatis Dei & proximi, Fidelitatis, & ipsius denique Veritatis gravissime violat. Neque vero ratio reddi potest, cur in summa licet necessitate, inordinatum, adeoque peccatum sit, aliud verbis significare, aliud in mente habere; non sit autem inordinatum seu peccatum, cooperari malo contra lumen naturæ veræ Religioni falsam æquare; proximum in ruinam spiritualem impellere; usurpare potestatem non competentem; in perpetuum spondere, quæ officio repugnant, pactum denique frustratorium & fallax inire. Tam enim intrinsece laborat PAX ejusmodi sextuplici hac inordinatione, quam mendacium una simplici. Aut ergo licitum est mentiri Reipublicæ & Religionis causa, aut illicitum est sic pacisci.

RATIO IIX.

PAX ejusmodi Ecclesiæ Dei, Summorum Pontificum, SS. Patrum, Veterumque suffragio destituitur, & damnatur.

§ I.

SS. Patres.

Nullum

